

BukoVINKY

Časopis žiakov ZŠ I. Bukovčana

Školský rok 2015/2016

Číslo 7

Milí čitatelia!

Bez zbytočných slov ideme priamo k veci. Máj - lásky čas je tu, jar je v plnom prúde, cieľová rovinka školského roku sa blíži.

Čo teraz? Zmobilizujte všetky sily a učte sa, zachráňte, čo sa dá! Tešte sa na školy v prírode a školské výlety, exkurzie a iné super veci. No a popri tom nezabudnite prelistovať si nové číslo BukoVINIEK. Mapujeme, čo nové v našej škole, prinášame literárne výtvary spolužiakov. Ešte váhate?

Hrír do čítania!

Vaša redakčná rada.

Básnička o jari

Pomaly a pomaličky,
rozkvitli nám čerešničky.
Z jari-leto sa už stáva,
slniečko si zvolá sláva.

Lúka kvetov, plná slnca,
z jahôdkami šup do hrnca.
Zlaté hlávky slnečničiek,
pole plné malých myšiek.

Včely v tanci sa vlnia,
medové plásty plnia.
Vtáčiky si spievajú,
leto s nami vítajú.

Nastav slnku svoju tvár,
krásnych kvetov zober pár,
V lese sadni si na peň,
jar vykvitla v letný deň.

Autorka: Katka Benušková, 8.A

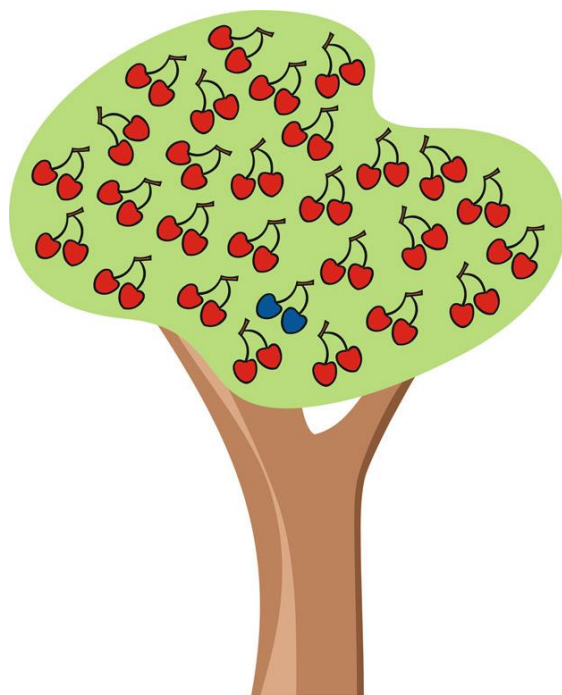

Máj, lásky čas

Je tu máj, lásky čas,
srší láska v každom z nás.
Čerešňa už kvitne nám,
komu ja ten bozk tam dám ?

Tomu, koho rada mám,
ten bozk z lásky vďačne dám.
A keď príde o rok zas,
láska bude stále v nás.

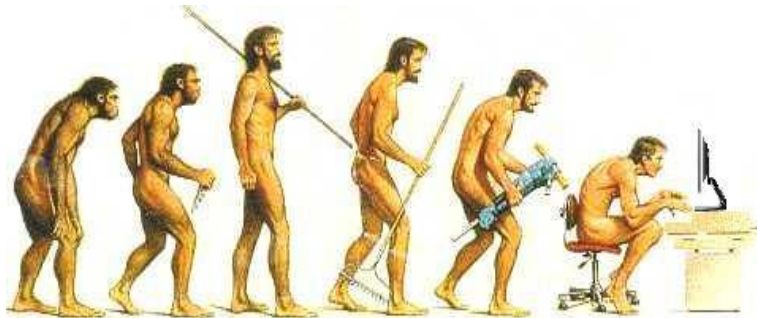
Autorka: Viki Síthová, 8.A

Ukážky z našich projektov – dejepis:

Pravek

Pravek je najdlhšia etapa ľudských dejín. Datuje sa od objavenia prvých predstaviteľov vývinovej línie ľudského rodu do vzniku najstarších východných štátov (kde bola história zachytená už na prvých písomných prameňoch) teda približne od 3 miliónmi až 3 tisíc rokmi pred našim letopočtom (v Európe skončil neskoršie). Prírodovedec Carl Liné (1758) ako prvý zaradil človeka do vývojového radu živočíchov (primáty). Prírodovedec Charles Darwin v diele O pôvode druhov prirodzeným výberom opísal vznik a vývoj druhov. Spoločný živočíšny predchodcovia človeka a ľudoopov (gorila, šimpanz) sa objavili na začiatku treťohôr. Išlo o antropoidné opice (človeku podobné), ktoré žili na konci treťohôr v nezaľesených oblastiach Afriky, Južnej Ázie. Boli donútené pohybovať sa po zemi. Mali zvislejšie posadenie hlavy, čo podporuje vývoj mozgu a lebky. Palec bol posadený oproti ostatným prstom, čo umožňuje používať rozličné predmety ako prirodzené nástroje. Na základe týchto zmien postupne prešli od zberu k lovu. Bielkoviny z mäsa majú vplyv na vývoj mozgu, čím sa zvýšila vynaliezavosť a dôvtip. Napriek tomu ešte nevedeli cieľavedome vyrábať nástroje - až postupne si začali uvedomovať užitočnosť nájdenej kyjov a ostrých kameňov, ktoré sústavne používajú.

Život v praveku

Pravekí ľudia žili v jaskyniach. Celé rody žili spolu. Jaskyňa ich chránila pred búrkami a útokmi zvierat. Všade bolo chladno. Ľudia všetko vykonávali spolu. O všetko sa delili a aj jedli spolu. Mäso ulovených zvierat jedli surové. Život ľudí sa významnejšie zmenil, keď spoznali a získali oheň. Potom sa už pri ohni mohli zohrievať a mohli si upiecť mäso. Každá skupina mala strážcov ohňa. Ohnisko nesmeli vyhasnúť. Na prežitie potrebovala skupina jaskyňu, oheň, vodu, drevo a zvieratá pre potravu. Člen skupiny mohol prežiť iba vtedy, keď prežila skupina. Praveký človek si nemohol robiť, čo chcel. Musel sa podriaďovať záujmom celej skupiny. Títo ľudia úspešne prežili chlad ľadovej doby v jaskyniach.

Autorka: Natálka, 5.A

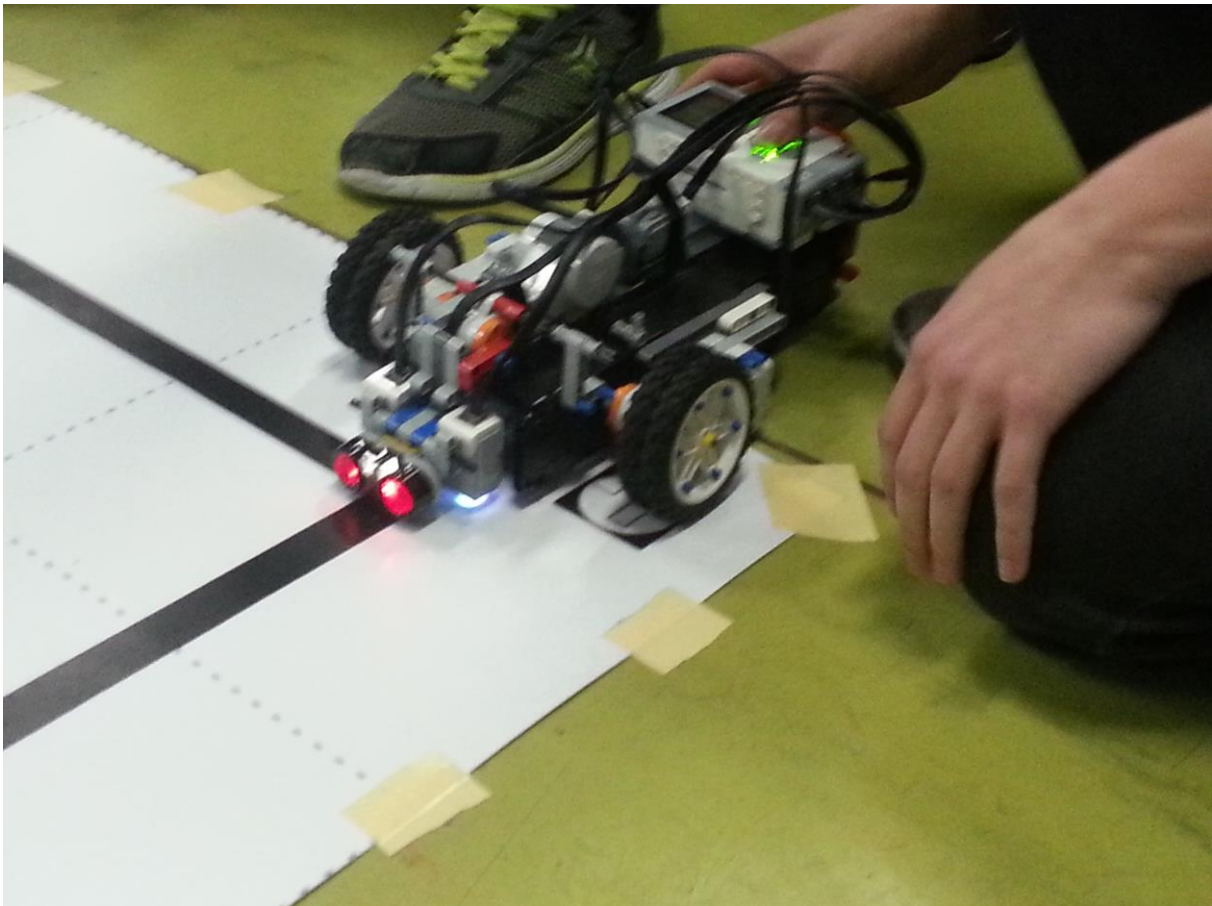
Správičky zo školičky...správičky zo školičky...správičky zo školičky

Robocup

V dňoch 13-15.4. 2016 sa v Liptovskom Mikuláši konala súťaž RoboCup. V tejto hre sme sa zúčastnili pod menom Šachisti. Nanešťastie sme v prvej hre – konštrukcii skončili asi poslední – nejakým spôsobom nám nešiel stiahnuť program ☹.

V druhej súťaži – Robo futbale (ktorý sa hra loptičkou, ktorá vysiela infračervené žiarenie) sme skončili piati zo siedmich družstiev. Naše družstvo sme boli začiatovníci a 2x sme vyhrali kontumačne. Po druhé sme mali ťažkého robota, a tak sme museli ísť o kategóriu vyššie.

Autor: Oliver Šteiner, 5.C, účastník súťaže

Sústredenie – Modra

Od 24.4. - 1.5.2016

Od začiatku týždňa
sa na sústredko tešíme.
Od pondelka do stredy,
sa pomaličky balíme.

Štvrtok prišiel, je to tu!
Štartujeme raketu.
Skontrolujem všetky veci,
či už sme sa zišli všetci.

Vozidlo je pristavené
stačí si len posadať
a rodičom s kamarátom,
pekne, krásne zamávať.

Cestujeme v autobuse,
smejeme sa v jednom kuse.
Sedíme a čakáme,
kedy chatu zbadáme.

Univerzitka nás čaká,
prírodou nás všetkých láka.
Ale čo to, čo sa deje,
Nika sa len vpredu smeje.

Ideme akosi pomaly,
zrazu ten bus spomalí.
Začujeme trúbeľku,
zbadáme hneď Fúgelku.

Či sa mi to marí?
Toto nie sú žiadne čary!
Výskam, kričím od radosti,
podlamujú sa mi kosti.

Úsmev na tvárach detí,
do zvukmi hlasnými,
každému do tváre vletí,
so zážitkami krásnymi.

Tancujeme o stošest,
čas obeda, chceme jesť!
Chvíľočku si oddýchame,
Zatiaľ čo dobré jedlo jeme.

Tancov, spevov je dosť veľa,
no zvládame to ako strela.
Trénujeme čo sa dá,
vždy je skvelá nálada.

Veľkí, strední, maličkí,
pomáhajú mamičky.
Každý večer po nácviku,
nám masírujú nožičky.

Nikomu sa nechce domov,
lebo už je nedeľa.
Smutní sme, že odchádzame,
presne to som vedela.

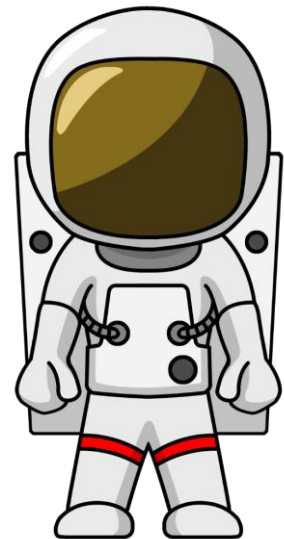
Autorka: Nika Griezlová, 8.B

Rozprávanie o astronautovi (rozprávanie o sláve)

Bol normálny deň, taký ako iný. Jeden astronaut sa pripravoval na let do vesmíru. Mal na sebe bielu kombinézu a tvár mal zakrytú niečím, čo pripomínalo zlato.

Letel na Mesiac a volal sa Neil Armstrong. Bolo to v roku 1965. Letel v rakete Saturn 5. Leteli tam jeden týždeň. Keď pristáli na Mesiaci, báli sa ísť na povrch Mesiaca. Asi po 30 minútach Neil Armstrong vstúpil na jeho povrch.

Keď naň vkročil, tak sa zapísal do dejín ľudstva. Keď sa začali vracieť, cesta trvala jeden týždeň. A keď sa dostali na Zem, boli slávni.

Autor: Samko Tkáč, 5.A

Správičky zo školičky...správičky zo školičky...správičky zo školičky

Spomienka na spisovateľa Ruda Slobodu

V sobotu 14. mája sa o piatej hodine pri soche Ruda Slobodu na Slovinci uskutočnila veľmi milá slávnosť, lepšie povedané slávnosťnička. Jej cieľom bolo pripomenúť si tohto neobyčajného spisovateľa.

Počas slávnosti vystúpili aj žiaci našej školy s pani učiteľkou Škulovou recitáciou z tvorby Ruda Slobodu. Spolu s pani učiteľkou Škulovou recitovali ôsmaci Zuzka Ševčovičová, Samko Vašek a Lukáško Chmela.

Správičky zo školičky....správičky zo školičky...správičky zo školičky

Spomienka na Milana Rastislava Štefánika

V piatok 6.mája sa ôsmaci zúčastnili milej slávnosti, ktorú zorganizovala miestna organizácia Matice slovenskej. Slávnosť sa konala pri príležitosti osláv výročia úmrtia tohto slovenského politika, básnika, astronóma, vojaka, diplomata. Milého a jednoduchého človeka, ktorý pochádzal z maličkaj obce Košariská.

Na slávnosti zarecitovali Zuzka Ševčovičová a Dominik Morávek, celú slávnosť nafotil Samko Vašek.

FUGGEROV DVOR

VEĽKONOČNÉ SVIATKY SOM STRÁVILA S BRATOM, STRÝKOM, TETOU, SESTERNICOU ELIŠKOU A

VEĽKOU PARTIOU KAMARÁTOV V HOTELI FUGGEROV DVOR V SELCIACH.

KEĎ SME V PIATOK PRIŠLI DO HOTELA , VYBALILI SME SI SVOJE VECI A IŠLI SME NA OBED. PO OBEDE SME ODDYCHOVALI A POTOM SME HRALI FUTBAL. VEČER NÁM CHALANI UROBILI Z IZBY STRAŠIDELNÝ DOM A SKORO SME SA POČÚRALI OD STRACHU. RÁNO SME IŠLI NA RAŇAJKY A O 11:00 SME HRALI FUTBAL, VLASTNE FUTBAL SME HRALI KAŽDÉ RÁNO O 11:00. PO FUTBALE SME SA NAOBEDOVALI A POTOM SME BEHALI AJ S BABAMI PO LESE. DOŠLI SME AKURÁT NA VEČERU. PO VEČERI SME PLAKALI PRI TITANICU A PO ŇOM SME IŠLI DO WELLNESS. PO WELLNESS SME SA OSPRCHOVALI A IŠLI SME SPAŤ. RÁNO, KEĎŽE SA MENIL ČAS, TAK SME ZASPALI NA RAŇAJKY ☺. POTOM SME IŠLI PLÁVAŤ DO BAZÉNA.

PO OBEDE SME CELÁ PARTIA BÁB MAĽOVALI A OZDOBOVALI VEĽKONOČNÉ VAJÍČKA, HRALI SME BOWLING A OKOLO POLNOCI SME IŠLI SPAŤ. RÁNO NA VEĽKONOČNÝ PONDELOK NA NÁS CHALANI VYLIALI ASI 3 LITRE VODY, BOLI SME KOMPLET MOKRÉ, ROZDALI SME IM BALÍČKY, ZBALILI SME SI VECI A PO OBEDE A MALEJ PRECHÁDZKE V OKOLÍ SME ODCESTOVALI DOMOV. PO PRÍCHODE DO DEVÍNSKEJ SOM EŠTE STIHLA PRECHÁDZKU S KAMARÁTKOU TEREZKOU A JEJ PSÍKOM NALOU.

Autorka: KARIN PAĎOUROVÁ, 5.C

Viva Talent Festival 2016 – Košice

Od 8.4.- 11.4. sme boli na súťaži v Košiciach. Odniesli sme si odtiaľ krásne 2 miesta, ale hlavne veľmi veľa zážitkov. No okrem vystúpenia sme navštívili aj krásne miesta. Boli sme v najväčšom kostole v EU, v Dóme sv. Alžbety, to bolo fakt neskutočné. Kostol bol naozaj veľmi krásny. Taktiež sme navštívili ZOO, kde bolo mnoho zvieratiek a krásne prostredie. Som veľmi rada, že nás na túto súťaž pozvali, pretože sme toho naozaj veľa zažili.

Autorka: Nika Griezlová, 8.B

Zážitky z ciest: ZOO ZLÍN

Boli sme na výlete v ZOO Zlín. Bolo tam veľa pekných zvierat a dokonca aj zátoka rají. To znamená, že sme mohli hladkať raje.

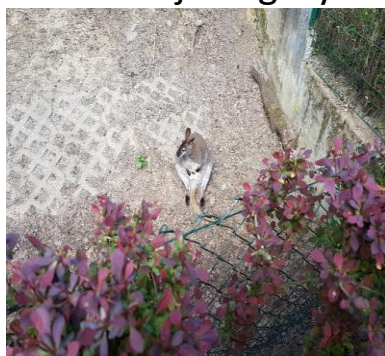
Boli tam aj leňosi a tigre a levice a slony a zebry a papagáje a veľmi veľa rôznych

V Zoo bol aj zámok Lešná. Boli tam čarodejnícke prehliadky a veľa

pekných vecí.

Boli tam aj kengury a my sme pomedzi ne mohli prechádzať.

Aj nosáľe sa našli.

Boli sme aj v meste v zrkadlovej sieni.

Autorka: Tereška Macková, 5.C

Konferencia udržateľnosť vo výstavbe a architektúre 2016

Udeľovanie ceny Visio2020

Vystúpenie sa odohralo dňa 21.4.2016, v okolí Ružinova na Tomášikovej ulici, v budove Slovenskej sporiteľne. Bolo to vlastne stretnutie rôznych obchodníkov. Vyzeralo to tam veľmi dôstojne, keďže všade na okolo boli kancelárie. Prišiel tam aj jeden z ministrov. Bola tam príjemná atmosféra. Určite prijmeme pozvanie aj na ďalšie takéto podujatia. Tešilo nás, že sme im práve my spríjemňovali chvíle tohto oceňovania.

Autorka: Nika Griezlová, 8.B

Správičky zo školičky....správičky zo školičky...správičky zo školičky

Náš žiak David Švec z 8.B triedy sa zapojil do slovenskej literárnej súťaže s názvom Múdra príroda a v kategórii umelecký opis vyhral 1.miesti v tvrdej konkurencii vyše 200 súťažných literárnych prác.
Srdečne blahoželáme!

Tajomstvá môjho obľúbeného parku (Opis)

Príroda je krásna. Skrýva v sebe milióny krásnych okamihov a nezabudnuteľných chvíľ. Nezabudnuteľných a neopakovateľných. Neveríte? Poznám jedno miesto. Poďte so mnou! Predstavím vám ho!

Na úpätí mohutného pohoria Devínska Kobyla sa rozprestiera pokojné miesto, kde ste ako v raji. To miesto skrýva v sebe čaro, čaro s menom Dendropark. Pýtate sa, kde sa toto miesto nachádza? No predsa tu, u nás, v našej milej Devínskej Novej Vsi. Je to mestská časť Bratislavy a hoci je to len taká malá, maličká bodka na mape, pre nás, ktorí tu bývame, je to najkrajšie miesto na svete.

Dendropark. Spočiatku sa zdá, že je park ako park, ale nie je to pravda. Náš park je našou a hlavne mojou srdcovou záležitosťou. Náš park - nenápadné, rozsahom vôbec nie gigantické miesto na našej modrej planéte, ale predsa iné ako tie ostatné. Naše. Obľúbené, príjemné, zaujímavé, poučné. Okúzľujúce, príjemné, prítazlivé.

Život v našom parku sa riadi presnými pravidlami prírody. Jar, leto, jeseň, zima sa tu s prísnuou pravidelnosťou opakujú rok čo rok. Jar, leto, jeseň, zima, jar, leto, jeseň, zima a stále dookola. Každé ročné obdobie prinesie svoje krásy a tajomstvá. Každé ročné obdobie je niečím výnimočné, neopakovateľné, iné ako to druhé.

Jar. Nová, príjemná, mladá. Prebúdzanie. Nový život, nová krása, nové nádeje. Vychádzajúce slniečko nesmelo rozveseľuje driemajúcu prírodu. Stromčeky a rastlinky dvíhajú svoje telička smerom k pokojnej a jasnej oblohe. Neďaleký tmavý lesík stráži nesmelé zvieratká, ktoré sa prepletajú pomedzi vysoké a mohutné stromčeky. Samotné stromčeky čerpajú sily, aby prebudili svoje lenivé konáre a začali naberať lepšiu náladu. Štebotajúce vtáčiky sa k nám vracajú po krutej a mrazivej zime. Neďaleká riečka očisťuje jej trblietavé brehy. Aj náučné chodníčky, na ktorých sa vyhrievajú radostné jašteričky, rozdeľujú zelenkastú trávičku. Ochrannú ruku nad nedotknutou prírodou držia mohutné stromy zaborené do tej najčistejšej zeme. Život sa prebúdzá pomaličky, pomaličky, ale s istotou, že opäť bude všetko krásne. Život sa prediera von, von na vzduch, nič ho len tak ľahko nezastaví. Dýchame voľnejšie, radostnejšie, veselšie. Nová sila sa vlieva do všetkého živého.

Leto. Slnečné, teplucké, farebné. Radosť, bezstarostnosť, voľnosť. Prebudenie a rozkvet. Všetko dookola žije. Celému svetu dáva štebot vtákov na známosť, že všetko je tak, ako má byť. Hoci slniečko poriadne pripeká, spod jeho horúcich lúčov sa všetko živé predvádza a ukazuje svoju silu. Zvieratká hľadajú tieň, včielky usilovne poletujú z kvetu na kvet, bociany hrdo predstavujú svojich potomkov. Vyprahnutá zem túži po dúšku chladnej vody, listy čakajú na kvapky životodarnej tekutiny. Voda. A.....Zrazu sa všetko zatiahne. Slnko prekryje tmavý mrak a dunivý zvuk hromu ohluší celé okolie. Z oblohy sa spustí

neľútostný dážď a neposedné kvapky bičujú vysušenú pôdu. Blesky, hromy, blesky hromy a zrazu...ticho ako po búrke. Pokoj. Ticho. Letná búrka prehrmí a opäť sa všetko kúpe v nekonečných slnečných lúčoch. Lienka vylezie na svoj domovský lístoček, jašterička na svoj kamienok a d'ateľ pokračuje v dôkladnom preťukávaní vybraného stromu. Po búrke ani chýru ani slychu. Svet sa kúpe v zlatej a zelenej farbe. Život dozrieva. Život vrcholí. Park prekvitá a prekypuje najväčšou silou.

Jeseň. Farebná, veterná, daždivá. Zber úrody. Život v našom parku dozrel. Ponúka úrodu. Život na svojom vrchole. A zrazu je to tu! Jeseň nás dokáže príjemne prekvapiť. Slniečka menej, mrakov viac. Pomedzi rozčarované stromy a mohutné pestré kríky fúka jemný vánok chladného dňa, ktorý s väčšou silou oznamuje, že nastal čas chystať sa na zaslúžený oddych. Ulicami sa tiahnu pestrofarebné koberce čerstvo opadaného lístia. Zelená farba je na ústupe. Nastupujú iné, ktoré celučičkú prírodu vyfarbia nahnedo či oranžovo. Ako mávnutím čarovného prútika je všetko iné. Iné, no i tak krásne. Stromy odhaľujú svoje mocné nahé telá, lúka zahalí svoju pestrú tvár bezfarebnou sivou šatkou. Zvieratka si robia zásoby na zimu. Vtáčiky štebocú menej a menej, lebo majú čoraz viac starostí. Všetko dookola jemne šušťí, spieva si pokojnú pieseň jesene a vytvára spolu s tmavou, neradostnou oblohou neopakovateľnú atmosféru.

Zima. Biela, chladná, mrazivá, ľadová. Koniec aktívneho života a začiatok zaslúženého oddychu. Završenie kolobehu prírodných udalostí. Zimný spánok prichádza. Z oblohy sa sype sypký sneh vytvorený z nádherných čipkovaných snehových vločiek. Tie tancujú v povetrí, krúčia sa vo víre zimného tanca a zahalujú krajinu do závoja. Cupkajú na zem a vytvárajú na nej biely koberec. Hoci fúka severák, krajina je neobyčajne tichá. Nie mŕtva, tichá a pokojná. Pripravuje sa na spánok a potom spí. Spí. Stromy sa kníšu vo vetre, potôčik spí pod pokrývkou z ľadu a zvieratka? Spia. Len sem tam sa ukáže uzímená sýkorka či neposedný vrabec hľadajúci zrnko potravy. Ticho, pokoj. Len osamelý chodec bielym parkom vníma tú okolitú nádheru.

To je moje tajomstvo. Nikdy sa mi nepodarí ho úplne spoznať, pretože môj park mi každým dňom ponúka nové a nové prekvapenia a záhady. A ja spoznávam, chodím s otvorenými očami, vnímam tú krásu okolo seba. Viem, že je nekonečná, a preto sa teším na stále nové a nové a nové okamihy a zážitky spojené s mojím parkom. Dendropark u nás v Devínskej.

Jar očami Stelky Ryšánkovéj

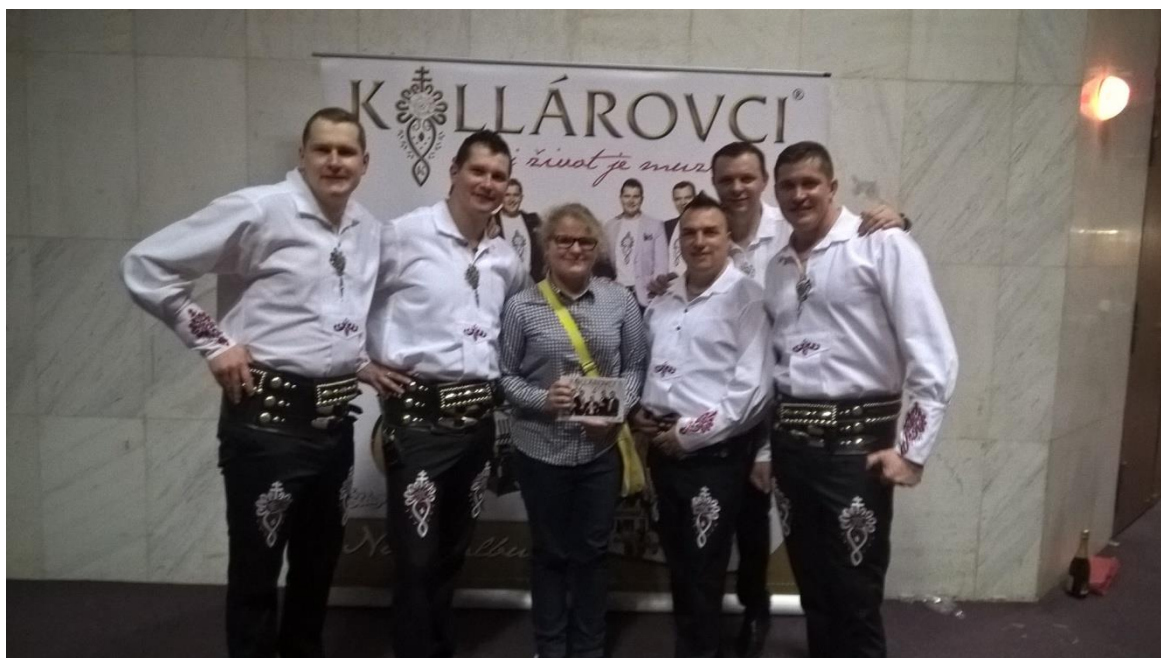

Kollárovci

Úplne najúžasnejší zážitok som mala z koncertu ľudovej kapely Kollárovci. Vypredaný ISTROPOLIS svedčil o tom, že táto skupina ľudovej hudby, ktorú založili traja bratia Štefan, Tomáš a Marek Kollárovci z Kolačkova na východe Slovenska, je zdroj zábavy pre všetky vekové kategórie. Dve hodiny naozajstnej zábavy, dobrej nálady, tanca a spevu vo mne zanechalo pekné spomienky. Po skončení koncertu, páni muzikanti rozdávali zo srdca autogramy, fotili sa s fanúšikmi a mne poskytli krátky rozhovor pre Vás. Pýtala som sa Tomáša Kollára, či sa zhodnú na jednej piesni, ktorú majú všetci rovnako radi. Na to mi odpovedal, že nie, lebo on sám má rád pieseň Goralu, cy či ne žal, ktorá je hymnou goralov. Ak by mala táto skvelá kapela koncert ešte raz v Bratislave, určite by som išla opäť. Teraz mi ostali už len spomienky vo forme CD.

Stela Ryšánková 7.B

Terezka Macková a jej fotografie

